



id: SI_003

model: anthropic/claude-opus-4.6

seeds:

04_risiko: mulighet

03_relasjon: tillit

05_handling: implementer

01_perspektiv: juridisk

02_tidhorisont: kortsiktig

Instans SI_003

Seeds: juridisk | kortsiktig | tillit | mulighet | implementer

Analyse: Blindsoner sett gjennom en juridisk-implementeringsorientert linse

Studieledelsen tenker trolig i faglige idealmodeller. Min linse avdekker en annen virkelighet: **studieplanen er en kontrakt** — juridisk, sosialt og institusjonelt — og revisjonens største blindsoner handler om hva som faktisk lar seg implementere innenfor tillitsrammene programmet opererer i.

Blindsone 1: Forskriftsmessige bindinger spiser handlingsrom

NOKUT-kravene for bachelor i ingeniørfag (forskrift om rammeplan, §4) krever minimum 30 stp matematikk/naturvitenskap, 10 stp samfunnsfag, pluss bacheloroppgave. Med 10–12 emner à 10 stp (180 stp totalt) er **opptil 50 % juridisk bundet før studieledelsen begynner å prioritere**. De reelle valgene gjelder kanskje 5–6 emner. Denne begrensningen undervurderes systematisk i strategiske diskusjoner — man debatterer et rom man ikke eier.

Blindsone 2: Kortsiktig spesialisering undergraver tillit

Næringslivets krav om “AI-verktøy og software engineering” er et **kortsiktig signal**. Å bygge et helt emne rundt f.eks. GitHub Copilot eller spesifikke LLM-rammeverk gir umiddelbar relevans, men ødelegger programmets tillit over en 5-årshorisont når verktøyene er foreldet. Forsvarsindustrien (Kongsberg, NDMA-leverandører) krever dessuten sikkerhetsklarering og systemforståelse — de ansetter ikke prompt-ingeniører,



de ansetter folk som forstår **deterministiske systemer, verifikasjon og livssykluskrav** (ISO 15288, IEC 61508). Kortsiktig spesialisering er en tillitsfelle.

Blindsone 3: Autonom læring krever implementerbar struktur, ikke retorikk

“Studentenes evne til å lære autonomt” skrives inn i læringsutbyttebeskrivelser, men **implementeres sjelden**. Konkret mulighet: erstatt ett tradisjonelt emne i år 3 med et «teknologiutforskningsemne» der studentene selv velger teknologi, dokumenterer læringsprosessen, og vurderes på metode — ikke innhold. Dette er juridisk forsvarlig under NKR nivå 6 (“kan oppdatere sin kunnskap”), det er implementerbart med én veileder per 15 studenter, og det bygger reell tillit hos arbeidsgivere til at kandidatene kan tilpasse seg.

Dissens mot mainstream

Mainstream-svaret er “mer AI i pensum.” Mitt svar: **ikke legg til AI-emner — integrer AI-verktøy som obligatorisk arbeidsmåte i eksisterende emner** (algoritmfag, systemutvikling, bacheloroppgave). Dette krever ingen nye emner, ingen forskriftsendring, og kan implementeres på ett semester.

Neste steg

1. **Kartlegg faktisk handlingsrom:** Sett opp regneark med forskriftsbundne studiepoeng vs. frie — presenter dette til studieledelsen som utgangspunkt, ikke faglige ønskelister.
2. **Pilotér AI-integrering i ett eksisterende emne** (f.eks. programvareutvikling, vår 2026) med eksplisitt vurdering av AI-assistert kode — mål læringsutbytte kvantitativt.
3. **Forankre “teknologiutforskningsemne” juridisk:** Skriv læringsutbyttebeskrivelse som tilfredsstiller NKR nivå 6 og send til NOKUT-kontakt for uformell avklaring innen september 2025.